

[Julin.]

selv har nedsat, og som behandler Spørgsmaal, der behandles i dette Lovforslag, kunde have tilendebragt sit Arbejde, saadan at der kunde blive Overensstemmelse mellem denne foreslaaede Lov og de Bestemmelser, der skal træffes i Henhold til den Betænkning, som til sin Tid vil blive afgivet.

Jeg skal i øvrigt slutte med endnu en Gang at anbefale Medlemmerne at stemme for det Ændringsforslag, der er fremsat af Mindretallet.

Skjerbæk: Jeg vil gerne begynde med at udtale min Tilslutning til de Udtalelser, den højtærede Justitsminister fremsatte om Forstaaelsen af § 4 i Lovforslaget. Jeg synes, det er meget vigtigt at understrege, at det er Overlægen, som har Ansvaret for Indlæggelsen, og at han altsaa nøje maa følge med i det Spørgsmaal, selv om han paa Grund af Arbejdets Omfang har Ret til at benytte en Visitorator til i et vist Omfang at handle paa hans Vegne.

Jeg vil ogsaa gerne udtale min Tilslutning til Justitsministerens Udtalelser angaaende § 8, Stk. 2, hvor der er Tale om, at en Patient ikke kan udskrives, naar det vil medføre væsentlig Ulempe for Patienten selv, og ligeledes angaaende § 8, Stk. 1, hvorefter man skal nægte Udskrivning, hvis Patienten er farlig for sig selv eller andre. Jeg synes ikke, at man kan, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) sagde, lægge væsentlig Vægt paa Hensynet til Hjemmet. Man kan naturligvis nok tage et vist Hensyn dertil, men jeg synes, det vilde føre ud i et Uføre, hvis man fik en almindelig Bestemmelse om, at hvis en Patients Tilbagevenden til Hjemmet kunde antages at medføre en vis Ulempe eller Forstyrrelse af Forholdene der, kunde man tvangsmæssigt holde ham tilbage. Det vil jeg anse for at være en meget stor Forringelse af Lovforslaget, saadan som det foreligger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at indbringe en Nægtelse af Udskrivning for Domstolene skal jeg bemærke, at det er jo rigtigt nok, som den ærede Ordfører udtalte, at der ikke foreligger nogen Udtalelse fra Overlægerne om dette Spørgsmaal, men de har jo ikke haft Lejlighed til at tage Standpunkt til Spørgsmaalet, idet man ikke har spurgt dem derom. Men jeg vil endda have Lov at føje til, at selv om Overlægerne maatte nære Betænknelighed ved en saadan Regel, kan det ikke være bindende, hvis man mener, der er andre Hensyn, som man ogsaa skulde tage i Betragtning. Jeg vil gerne sige, at selv om Justitsmini-

steren har oplyst, at Familieretskommissionen gik imod den Ordning, at der skulde gives Adgang til at forelægge Sagen for en Dømsstol, har det under den Diskussion, som er ført i Tilslutning til det nu forelagte Lovforslag, dog fra flere Sider været hævdet som den rigtige og rimelige Ordning, at der var Adgang til at forelægge Sagen for Domstolene. Jeg nævner efter „Ugeskrift for Retsvæsen“, at Professorerne Ussing og Borum, Statsadvokat Schlegel og Dømmer Knox er gaaet ind for denne Ordning. Til Gengæld er der andre, der er gaaet ind for en anden Ordning. Dømmer Buhl, som har skrevet den Artikel, hvori der er hentydet til de Navne, jeg nævnte, lægger selv ikke megen Vægt paa, hvem der har Afgørelsen, men slutter sig nærmest til det Standpunkt, at det bør være Administrationen. De Betragtninger, den højtærede Justitsminister fremførte, er naturligvis af Vægt og bør tages med i Betragtning. Vi ved alle sammen, at det drejer sig om Personer, hvis Sjæleliv paavirket let, og som vil kunne paavirket stærkt ved, at de bliver gjort bekendt med Lægeerklæringer, som er af ubehageligt Indhold for dem, men saa er Problemet dette, om Samfundet har Lov til at gøre sig til Formynder i en saadan Grad for disse Personer, at man helt nægter dem at blive gjort bekendt med det Grundlag, støttet paa hvilket man holder dem tilbage mod deres Vilje. Det er for mig det afgørende i denne Sag. Jeg synes ikke, man har Lov til at nægte dem Adgang til judicial Prøvelse, naar der staar saa meget paa Spil for dem, som der i Virkeligheden staar paa Spil her. Jeg kan heller ikke tro, at man i alle Tilfælde vil gaa til Domstolene, naar man har faaet et Nej fra Justitsministeriet, men det er naturligvis meget vanskeligt at have nogen Mening derom paa Forhaand. Jeg gør dog opmærksom paa, at ifølge Ændringsforslaget kan man ikke rejse Spørgsmaalet for Domstolene igen, før der er gaaet et Aar, og jeg kunde godt tænke mig, at der, hvis det drejede sig om Personer, som er meget urolige, indkom adskillige Begæringer til Justitsministeriet om Udskrivning i Løbet af et Aar, og inden for et Aar efter Domsafsigelsen faar altsaa Justitsministeriet fuld Adgang til at træffe Bestemmelse, uden at Sagen skal forelægges for Domstolene.

Med disse Ord skal jeg paa ny anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 4.

Jensen (Gørding): Jeg har i Grunden ikke andet end at bringe Justitsministeren en Tak for Fortolkningen af § 4 og § 8. Jeg